

منجی؛ جلوه تعلق اراده الهی به برافروختن چراغ امید در دل جهانیان

باور به منجی نمود این مسئله است که با وجود گرایش بشر به سمت تاریکی، اراده الهی در تحقق فرجام نورانی و عدالت‌گسترانه جهانی به وسیله منجی، بر این تعلق گرفته است که چراغ امید و خوش‌بینی و مثبت‌نگری را در دل همه جهانیان برافروخته نگه دارد.

باور به منجی نمود این مسئله است که با وجود گرایش بشر به سمت تاریکی، اراده الهی در تحقق فرجام نورانی و عدالت‌گسترانه جهانی به وسیله منجی، بر این تعلق گرفته است که چراغ امید و خوش‌بینی و مثبت‌نگری را در دل همه جهانیان برافروخته نگه دارد.

حجت‌الاسلام والمسلمین علی نصیری، مدیر مؤسسه معارف وحی و خرد، در گفت‌وگو با خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، درباره ابعاد مسئله انتظار و باور به موعود و مهدویت، با اشاره به این‌که مسئله انتظار یا آینده جهان با تعبیر مختلفی از سوی مکاتب، ادیان و صاحب‌نظران مختلف مورد توجه و واکاوی و بازکاوی قرار گرفته است، بیان کرد: این مبحث در حال حاضر گاه ذیل مقوله آخرالزمان، گاه ذیل مقوله منجی‌گرایی، گاه در مباحث مربوط به مدینه فاضله و برخی اوقات در بحث از جهانی شدن مورد توجه قرار می‌گیرد و در همه این موارد به نحوی مسئله اصلی این است که پایان و آخرت و فرجام جهان چه خواهد شد.

نصیری با بیان این‌که در نوع ادیان و مکاتب موجود، چه ادیان آسمانی و چه ادیان زمینی، آینده جهان روشن و تابناک دیده شده است، اظهار کرد: آن‌چه در همه این نگاه‌ها مطرح است، این است که جهان از این وضعیت چندگونگی نظام‌های حقوقی و سیاسی و حتی چندگونگی باورها و مذاهب و اعتقادات گذر کرده و در پایان در یک یکپارچگی، به یک نظام حقوقی واحد، نظام سیاسی واحد و یک دین و عقیده واحد منتهی می‌شود و از جمله ویژگی‌هایی که برای این عصر برشمرده شده، این است که عدالت بر همه جهان حاکم می‌شود.

وی در مورد اختلاف ادیان و مذاهب در این خصوص عنوان کرد: برخی از شاخص‌های این آخرالزمان و فرجام جهان و یا این‌که چه کسی می‌تواند آرزوها و آمال آخرالزمانی را محقق سازد، مواردی است که درباره آن‌ها میان ادیان و مذاهب اتفاق نظر وجود ندارد و هر کدام برای خود تفکری دارند. برای مثال زرتشتی‌ها سوشیانت را به عنوان منجی مطرح کرده‌اند، در آئین یهود ماشیح مطرح شده است. مسیحیان خود حضرت مسیح را مطرح کرده‌اند و به عقیده مسلمانان حضرت مهدی(عج) فرد اصلی در تحقق این دوره است.

مدیر مؤسسه معارف وحی و خرد در تحلیل کلی این باور بیان کرد: آن چیزی که ما می‌توانیم در تحلیل این مسئله مورد توجه قرار دهیم، این است که هر چند تاریخ نشان می‌دهد که بشر بیشتر به سوی جهالت‌ها، ظلمت‌ها و تاریکی‌ها رفته و کمتر به سمت نور، هدایت و معنویت سوق پیدا کرده است، با وجود گرایش بشر به سمت تاریکی، اراده الهی در تحقق فرجام نورانی و عدالت‌گسترانه جهانی به وسیله منجی، بر این تعلق گرفته است که چراغ امید و خوش‌بینی و مثبت‌نگری را در دل همه جهانیان برافروخته نگه دارد.

نصیری ادامه داد: انبیاء آسمانی و مصلحان بزرگی در طول تاریخ آمده‌اند و تلاش کرده‌اند که بشر را به سمت نور و هدایت رهنمون شوند، اما موانع فراوان و بی‌سعادت‌های بشر تاکنون مانع شده است که کار به کمال برسد و این مسئله به جایی رسیده و شرایط بغرنج زمان وضعیتی را بر جهان مسلط کرده است که پس از وجود مقدس پیامبر اسلام(ص) و دوران حضور ائمه(ع)، عملاً پرونده حضور حجت الهی زنده که به طور آشکار در میان مردم هدایت آنان را به عهده بگیرد، بسته می‌شود. اما با این وجود باور به موعود، چیزی است که همچنان که گفته شد، در همه ادیان و مکاتب مطرح است و همگی چشم امید به سمت چنین فرجام نورانی و عدالت‌گستر جهانی دوخته‌اند.

این محقق و پژوهشگر در مورد آثار باور به منجی و انتظار با اشاره به کتابش تحت عنوان «انتظار موعود«، گفت: من در این کتاب آثار باور انتظار و انتظار منجی‌ای را که می‌آید و جهان را پر از عدل و داد می‌کند، در سه محور آثار باورشناختی، آثار روانشناختی و آثار جامعه‌شناختی مورد بررسی قرار داده‌ام. در بعد باورشناختی مسئله این است که باور به منجی در راستای باور به اصل حکمت در آفرینش و این که خداوند عالم را با تصادف اداره نمی‌کند، قرار دارد. نکته دوم در این خصوص همبستگی این باور با باورمندی به خیرمداری هستی است و این که هستی پر از شر نیست و بالاخره به سمت خیرات حرکت خواهد کرد.

«ماندگاری اصل امید در دلها« و «برخورداری از احساس امنیت با داشتن پناهگاه معنوی«؛ آثار روانشناختی باور به منجی

وی در بعد آثار روانشناختی باور به منجی و انتظار منجی دو اثر «ماندگاری اصل امید در دلها« و «برخورداری از احساس امنیت با داشتن پناهگاه معنوی« را مطرح و اظهار کرد: همچنان که اشاره شد این باور با رد این مسئله که جهان پر از ظلم است و هرگز رو به نور و روشنائی ندارد، مانع از مردن دل‌ها می‌شود. ویکتور فرانکل که یکی از افرادی بود که به مدت هشت سال در زندان‌های نازی‌ها اسیر بود، در کتاب خود با عنوان «معنای زندگی« به خوبی به میزان تأثیر امید در دل‌ها و منشئیت آن در پویایی و حرکت و حتی ماندگاری و استمرار حیات اشاره ن منجی بزرگ، این اصل را ضروری می‌کند که ما زمینه‌های ظهور و بروز آن منجی را هم فراهم کنیم.